

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1226

гр. София, 11.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско
дело № 20221110159291 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба на С. Н. П. срещу „фирма“ ЕООД.

Ищецът твърди, че на 31.10.2019г. сключил договор за паричен заем № 3671946 с „фирма“ АД за сумата от 500лв. В чл. 4 от договора било уговорено договорът да бъде обезпечен с гарант – две физически лица поръчители или банкова гаранция в полза на заемодателя, като поръчителите следвало да отговарят на редица условия. На същата дата ищецът и ответникът сключили договор за предоставяне на гаранция № 3671946, съгласно който ответникът се задължил да обезпечи пред кредитодателя задълженията на ищеца. По този договор ищец имал задължение да заплати на гарантиращото дружество възнаграждение, което било разсрочено заедно с месечните вноски по договора за кредит и сумите следвало да бъдат плащани на кредитодателя. Ищецът платил всички задължения.

Ищецът посочва, че договорът за поръчителство имал акцесорен характер, поради което бил предпоставен от съществуването на валидно главно правоотношение. Счита, че възнаграждението по договора за поръчителство е следвало да бъде включено в ГПР по договора за кредит, а целта била заобикаляне на нормативните изисквания относно максималния допустим размер. Поради това счита, че договорът за кредит е недействителен, а оттам и договорът за поръчителство. Отделно от това твърди, че и самият договор за поръчителство е лишен изначално от основание, тъй като ищецът не получава насрещна услуга. Изтъква, че едноличен собственик на капитала на ответника е кредитодателят, като печалбата се разпределя в полза на собственика. Посочва, че договорът е нищожен и поради противоречие с добрите нрави, като с него се цели само едно допълнително оскъпяване на заема, за да се избегнат ограниченията по чл. 19, ал. 4 ЗПК, а и самото възнаграждение възлиза на повече от половината от сумата по отпуснатия заем.

С оглед изложеното, моли за постановяване на решение, с което да бъде

признато за установено, че клаузите договорът за предоставяне на поръчителство № 3671946/31.10.2019г. е нищожен, както и ответникът да бъде осъден да заплати сума в размер на 50лв., предявена като частична претенция от иск в общ размер от 250лв., представляваща недължимо платена суми по договора, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в законоустановения срок. Излага съображения за недопустимост на установителния иск поради липса на правен интерес, както и че поведението на ищеца представлява злоупотреба с права. Евентуално излага доводи за тяхната неоснователност, като твърди, че договорът отговаря на всички нормативни изисквания и не противоречи на добрите нрави.

Съобразно изложеното моли за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази твърденията, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Предявените искове са допустими, като доводите на ответника за недопустимост на установителния иск са неоснователни. Произнасянето по установителния иск за нищожност на договора ще има за последица сила на пръседено нещо в отношенията между страните относно валидността му, с каквото последица не може да се ползва искът по чл. 55 ЗЗД, тъй като има различен предмет и този въпрос ще бъде разгледан само преюдициално в мотивите. Ето защо, за ищеца е налице правен интерес от този иск.

Предявени са за разглеждане обективно кумулативно съединени установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК вр. чл. 26, ал. 1, пр. 1 и чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД и осъдителен иск искове с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване: сключването на договор за кредит и договор за поръчителство със соченото в исковата молба съдържание на оспорените клаузи, които противоречат на императивни материалноправни разпоредби и на добрите нрави; извършено плащане на исковите суми в полза на ответника на основание процесните договорни клаузи.

В тежест на ответника е да докаже: наличие на основание за получаване на платените от ищеца иски суми, а именно валидно обвързващи страните договорни клаузи.

Доказателствените искания на ищеца за задължаване на ответника и на трето за спора лице да представи посочени документи следва да бъдат оставени без уважение, доколкото съдът може да ги задължи, когато по делото са налице доказателство, че подобни документи се намират в тяхното държане. В настоящия случай, по делото липсват подобни доказателства. Също така, ищецът твърди, че е страна по тези договори, които го обвързват, и следва да разполага с екземпляр от тях. В негова тежест е да докаже и плащане на сумите, като същият следва да разполага с документи за това /платежни, разписки и др./.

Съдът намира, че следва да отложи произнасянето по искането за ССЧЕ за откритото съдебно заседание.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призват страните.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **21.02.2023г. от 15:00ч.**, за която дата и час да се призват страните.

ПРИКАНВА страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклада по делото съобразно мотивната част на определението.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ищеца за задължаване на ответника и трето за спора лице да представят посочените в исковата молба документи.

ОТЛАГА произнасянето по искането за допускане на ССЧЕ за съдебното заседание.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____